

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กิติมา สุรสนธิ. “แนวคิดโดยทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสาร.” ใน ความรู้ทั่วไปทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541

เกษม ศิริสัมพันธ์. “วิทยุโทรทัศน์ให้อะไรใคร” ใน เอกสารการสัมมนาแห่งชาติ ว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์. ชลบุรี: โรงแรมบางแสน ชลบุรี, 2515.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. “พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร.” ใน พลศาสตร์ของการสื่อสาร. หน่วยที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

ชลดา วงศ์วิชัย. วิทยุโทรทัศน์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2533.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เมตตา กฤตวิทย์, พัทนี เขยจรรยา และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. “องค์ประกอบของการสื่อสาร.” ใน แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2530.

นวลน้อย ตีรวัฒน์ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ. เสรีภาพสื่อไทยในยุคเศรษฐกิจการเมืองผูกขาด. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจการเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

เสวี วงษ์มณฑา. “การประยุกต์ทฤษฎีในการสื่อสาร.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่ 12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. “การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ: ทฤษฎีงานวิจัยและข้อเสนอต่อการศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ.” วารสารศาสตร์ 6 (สิงหาคม 2528):32.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สุรพงษ์ ไสยชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อรนุช เลิศจรรยาภักษ์. หลักการเขียนบทโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อรนุช เลิศจรรยาภักษ์. ใน “การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ประเภทไม่ใช่ละคร.” หน่วยที่ 10, นนทบุรี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

เสวี วงษ์มณฑา “การประยุกต์ทฤษฎีในการสื่อสาร.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.

เอกสารอื่น ๆ

คณิศ บุญยพานิช. “ปัจจัยการบริหารการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทสืบสวนสอบสวนของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

จิราวรรณ กมลรัตนโยธิน. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการผลิตรายการสารคดีโทรทัศน์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

จุมพล รอดคำดี. “การผลิตรายการโทรทัศน์ขั้นสูง.” เอกสารการบรรยายภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ณัชชา ชุมเกษียณ. “ทัศนคติ ความพึงพอใจของประชาชน และผลกระทบที่คาดหวังทางวัฒนธรรมของรายการ เกมโชว์กำจัดจุดอ่อน.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

เบญจมาศ จรุงเกียรติกุล. “ปัจจัยการผลิตรายการสารคดีกับนอกกะลา” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

สพชัย พาลพ่าย. “การสำรวจความต้องการรับชมรายการสารคดีโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ไอลดา หงษ์สุวรรณ. “ความคิดเห็นของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายการที่นี้ประเทศไทย.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

Books

Atkin, Charles K. New Model for Mass Communication Research.

New York: The Free Press, 1973.

Bittner, Jonh R. Mass Communication. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall,

Inc., 1983.

Hunt, Todd and Ruben, Brent D. Mass Communication Producers and Consumer.

New York: Harper Collin, 1993.

Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. Glencoe, Illinois: The Free

Press, 1960.

Lerner, Lanial, The Passing of traditional: Modernizing The MIDDLE East.

New York: The Free Press, 1958.

McCombs, Maxwell E. and Becker, Lee. Using Mass Communication Theory,1979.

Millerson, Gerald. The Technique of Television Production. New York: Communication Art Books, Hasting House, Publisher, 1977.

Rosengren, Kark Erik. "Uses and Gratification: A Paradigm Outlined," in The Used of Mass Communications: Current Perspectives on Gratifications Research, Edited by Blumler, J. G., and Katz, E. Beverly Hills: Sage, 1974.

Schramm, Wiber. Mass Media and National Development: The Role of Information in the Developing Countries. California: Stanford University Press, 1964.

Yamane Taro. Statistics: An Introductory Analysis. Third Edition. New York: Harper & Raw, 1973.

ข้อมูลจาก เวิลด์ ไวด์ เว็บ

กรมการปกครอง. "จำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร."

<http://www.dopa.go.th/xstat/p4910_01.html>. 12 กุมภาพันธ์ 2550.

ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. "การแบ่งเขตตามการบริหารงาน."

<<http://www.bma.go.th/info/>>. 12 กุมภาพันธ์ 2550.